

**Incipit plogus beati iero
nimi In libros regum**

Viginti et duas litteras
esse apud hebreos. sp
rorumque lingua et cal
deorum testatur que he
brece magna ex parte
confinis est. Nam et ipsi vigintiduo
elementa habent eodem sono si diuer
sis caracteribus. Samaritani etiam
peritatem moysi totidem litteris scrip
titam. figuris tamen et apicibus discre
pantes. Ceterumque esdras scribam le
gisque doctoris post captam iherosoli
mam et instaurationem templi sub zoro
babel alias litteras reperisse quibus
nunc utimur cum ad illud usque tempus
idem samaritano et hebreorum cara
cteres fuerint. In libro quoque nume
rorum hec eadem supputatio secundum leuita
rum ac sacerdotum censum mystice ostenditur
et nomen domini tetragramaton
in quibusdam grecis voluminibus usque
hodie antiquis expressum litteris inus
itatus et centesimus decimus et centesimus
vndecimus et centesimus decimus
octauus et centesimus quadragesi
mus quartus. quod quod diuerso scribam
tur metro. tamen eiusdem numeri
texuntur alphabeto. Et iheremie la
mentationes et oratio eius salomonis
que in fine puerbia ab eo loco in
quo ait. Mulierem forte quis inue
niet eiusdem alphabetis vel incisioni
bus supputantur. Porro quoniam litte
re duplices apud hebreos sunt.
caph. mez. nun. pte. sade. Alii ei
scribunt per has principia medie
tatesque rectorum aliter fines. Vnde et
quoniam a plerisque libri duplices esti

manet samuel. malachym. sabie
yamim. esdras. iheremias cum cy
noth. id est lamentationibus suis.
Quomodo igitur vigintiduo elemen
ta sunt. per que scribimus hebraice omne
quod loquimur et eorum incisionis vox
humana comprehenditur ita viginti
duo volumina supputantur quibus
quasi litteris et exordijs in dei doctrina te
nera adhuc et lactes viri iusti eru
duntur infantia. Primum apud eos li
ber vocatur breith que nos gene
sim dicimus. Secundus ellesimoth que
exodus appellatur. Tercius vageci
id est leuiticus. Quartus vageda
ber que numerum vocamus. Quintus
elleaddabarim que deuteronomium
prenotatur. Hi sunt quoniam libri moysi
quos proprie theiath id est legem
appellat. Secundum prophetarum ordinem
faciunt et incipiunt a ihesu filio na
ue qui apud illos ioseph beniamin di
citur. Deinde subtexunt sopthim
id est iudicum liberum et in eundem com
pingunt ruth quod in diebus iudicum
facta eius narratur historia. Terci
us sequitur samuel que nos regno
rum primum et secundum dicimus. Quar
tus malachim id est regum que ter
cio et quarto regnorum volumine conti
netur. Meliusque est multo malachi
id est regum quam malacoth id est re
gnorum dicere. Non enim multarum ge
ntium describit regna sed vni israeli
litici populi qui tribus duodecim conti
net. Quintus est ysaias. Sextus ihe
remias. Septimus ezechiel. Octa
uus liber duodecim prophetarum que apud
illos vocatur thearasa. Tercius
ordo agiographa possidet. Et pri
mus liber incipit ab iob. Secundus a
dauid que quoniam incisionibus et

CXXXV

uno psalmodi volumine opten
dunt. **Tertius** est salomō. tres libros
hīs puerbia. q̄ illi pabolas id ē
masloth appellat. **Quartus** eccl̄astē
id ē coeleth. **Quintus** est canticū cā
ticorū. quē titulo syrasyrim p̄no
tant. **Sextus** ē daniel. **Septimus** da
breiamn id ē v̄ba diez: q̄d signi
ficanti? cronicon tōci? diuine hi
storie possumus appellare q̄ liber
apud nos paralipomenon p̄mus
et sc̄ds inscribit. **Octauus** esd̄s
q̄ et ipsi simili ap̄d grecos a lati
nos in duos libros diuisus ē. **No
nus** hester. Atq; ita sūt p̄ter ve
teris legis libri viginti duo id est
moysi q̄nq; a p̄phaz octo: agio
graphoz nouē. **Quand** nōnulli
ruth a cinoth inter agiographa
scriptit̄ et hos libros i suo putēt
numero supputādos: ac p̄ hoc eē
p̄sce legis libros viginti quatuor q̄s
s̄b nūero viginti quatuor semorū apo
calip̄s ioh̄is iducit. adorātes ag
nū a coronas suas p̄stratis vul
tib; offerentes: stantib; corā q̄tu
or aialib; oculatis āte a retro id ē
in p̄teritū a in futurū respiciētib;
et in defessa voce clamātib;. **Sanctus**
sanctus. **Sanctus**. **Sanctus** de; oīpotens
qui erat a q̄ est et q̄ venturus est
Dic p̄log; scripturaz q̄si galeatū
p̄ncipiū: oībus libris quos de he
breo vertim; in latinū uenire p̄o
ut scire valeam; quicq̄d ex hos
est: inter apocrapha eē ponendū
Igit sapia q̄ vulgo salomōis i
scribit̄ et ih̄esu filij sirach liter et
indith a thobias a pastor nō sūt
i canone. **Machabeoz** p̄mū libz
hebraicū reperi. **Sc̄ds** grec; ē q̄d
ex ipsa phrasi p̄bari potest. **Que**

cū ita se habeāt: obsecro te lector.
ne laborem meū rephensionē esti
mes ātiquoz. **In** tēplo dei offert
vn; quisq; q̄d potest. **Alij** autū a
argentū a lapides preciosos. **Alij**
bissum a purpurā a coctū offert
et iacindū. **Nobiscū** tene agita
si obtulerim; pelles a caprarū pi
los. **Et** tamen aplūs c̄ptibilio
ra n̄ra magis necessaria iudicat.
Vnde a tota illa tabernaculi pul
chritudo et p̄ singulas sp̄s eccl̄ie
p̄ntis futureq; distinctō pellibus
tegitur a cilicis: ardoremq; solis
a iniuriā imbrū: ea q̄ viliora sūt
p̄hibet. **Lege** ergo p̄mū samuel
et malachim meum. **Meum** inq̄
meū. **Quicq̄d** em̄ crebrius vertē
do a emendando sollicitus et di
dicim; a tenem;: nostrū ē. **Et** cū
intellereris q̄d ātea nesciebas v̄l
in̄pretē me estimato si grat; es
v̄l parafrasten si i grat;: quanq̄
mihi omnino cōsciūs nō sim mu
tasse me quippiam de hebraica ve
ritate. **Certe** si incredulus es: le
ge grecos codices et latinos et
confer cum hīs opusculis que
nuper emendauimus a vbiq;g
discrepare inter se videris: inter
roga quemlib; hebreorū cui ma
gis accomodare dehas fidem a
si nostra firmauerit puto q̄ eū n̄
estimes coniectorem et in eodem
loco mecum similiter diuinarit.
Sed et vos famulas xp̄i rogo q̄
domini discumbētes preciosissima
fidei mirra vngitis caput. que ne
quaq̄ saluatorem queritis in se
pulchro. quibus iam ad patrē
christus ascendit vt contra latrā
tes canes qui aduersū me rabido

ore defuerunt et circum dant civitatem
atque in eo se doctos arbitrantur si
alijs detrahant orationum vestra
dilectos opponatis. Ego scies hu
militate mea illi sepe sentencie re
cordabor. Dixi custodiā vias me
as ut non delinquā in lingua. Posui
et in meo custodiā cum cōsisteret pec
cator aduersum me Obmutui et hu
miliatus sum et filii de bonis.

**Explicit prologus. Incipit liber
regum primus. Cap. i.**

A Vit vir vnus de ra
mathaim sophim
de monte ephraim
et nomen eius helcha
na filius itzerobaim
filii helia. filii thut. filii suph. eu
frater et habuit duas uxores no
men vni anna et nomen secunde fene
na. Fueruntque fenenne filii. ane ac
non erant liberi. Et ascendebat vir
ille de civitate sua statutis diebus
ut adoraret et sacrificaret domino ex
ercituum in silo. Erant autem ibi duo fi
lij heli omnia fines sacerdotes do
mini. Venit ergo dies et imola
uit helchana deditque fenenne ux
ori sue et cunctis filiis eius et filiabus
partes. Anne autem dedit partem vnā
tristis quia annā diligebat dominus ac
cōduserat vuluā eius. Affligebat
que eā emula eius et vehementer age
bat intuenti ut exproberet quod dominus
aduulisset vuluā eius. Sicque fatiebat
per singulos annos cum redeunte tem
pore ascenderet ad templum domini et sic p
uocabat eā. Porro illa flebat et
non capiebat cibum. Dixit ergo ei
helchana vir suus. Anna cur fies

et quare non comedis et quā ob rem affli
git cor tuum. Numquid non ego melior ti
bi sum quam decem filij. Surrexit autem ana
postquam comedat et biberat in silo.
Et heli sacerdote sedente super sellas
ante postes domus domini. cum esset ana
amaro animo orauit ad dominum
flens largiter et votum vouit dicens
domine exercituum si respiciēs videris
afflictioes famule tue et recordat
mei fueris nec oblitus ancille tue
dederisque serue tue sexum virilem da
bo eum domino omnibus diebus vite eius
et nouacula non ascendet super caput
eius. Factum est autem cum illa multipli
caret preces coram domino ut heli obf
uaret os eius. Porro ana loqueba
tur in corde suo tamque labia eius
mouebantur et vox periret non audie
bat. Estimauit ergo eā heli tem
ulentā dixitque ei. Visque ebria
eris. Digere paulisper vinum quod mades
Respondens ana nequaquam inquit domine mi
sera mulier infelix nimis ego sum vi
numque et omne quod inebriare potest
non bibi sed effudi animam meā in cō
spectu domini. Ne reputes ancillam tuā
quasi vnā de filiabus helial quia ex
multitudine doloris et meroris mei
locuta sum usque in presens. Tunc he
li ait ei. Vade in pace et deus israel
det tibi petitiones tuas quā rogasti
eū. At illa dixit. Vtinam inueniat
ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et
abijt mulier in viam suā et comedat
vultusque illius non fuit amplius in di
uersa mutati. Et surrexerunt mane
et adorauerunt coram domino reuersique
fuerunt et venerunt in domum suā rama
tha. Cognouit autem helchana an
nam uxorem suā et recordat^{ur} est eius
dominus. Et factum est post circuitum dierum